

DØDSFALD

GÅRDEJER AAGE JOHNSEN, ILDVED

Den 18. maj døde gårdejer *Aage Johnsen*, en af Vejleegnens mest kendte og agtede landmænd og tillige en af dansk landbrugs stouteste skikkelser. For snart 2 år siden tvang sygdom den ellers altid så aktive mand til at opgive sit arbejde på de

mange områder inden for landbruget, hvor han gennem en lang årrække øvede en fortjenstfuld og påskønnet gerning. Fra sit hjem kunne *Aage Johnsen* ganske vist i nogen grad følge, hvad der foregik de steder, hvor han hidtil havde været i forgrunden. Han bevarede til det sidste en stærk interesse for alt, hvad der rørte sig om ham, men for en mand af *Aage Johnsen*s natur var det

en hård prøvelse at skulle vænne sig til uvirksomhed. Sin skæbne bar han dog med stort tålmod.

Gårdejer *Aage Johnsen* fødtes på Højgaard i Ildved den 14. november 1876 og blev således godt 76 år gammel. Barn-domshjemmet, som iøvrigt også blev hans manddomshjem, var påvirket af den tids stærke åndelige og folkelige strømninger. Her byggedes på idealer og kultur, og dette havde *Aage Johnsen* taget i arv. Det prægede hele hans væsen og fremtræden.

Efter endt praktisk uddannelse samt ophold på højskole og landbrugsskole overtog *Aage Johnsen* 26 år gammel Højgaard i forpagtning — for allerede 2 år senere at blive dens ejer. *Aage Johnsen* var en driftig og dygtig landmand, der blev lagt mærke til inden for fagfællers kredse, og da han tillige var i besiddelse af et sundt omdømme og havde både evner og anlæg for virksomhed af anden art, varede det ikke længe, inden han kom i ledelsen i flere lokale foreninger. Allerede i 1914 blev gårdejer *Aage Johnsen* formand for Vejle Amts ældre Brandforsikringsforening, kun 38 år gammel. Netop til denne forening følte *Aage Johnsen* sig stærkt knyttet. Det fremgår ikke alene deraf, at han i 1927, da han afgav formandshvervet, fortsatte i foreningens tjeneste som kasserer og forretningsfører, men det var et af de sidste hverv, han opgav, da sygdom svækkede hans arbejdskraft.

Hurtigt kom der også bud efter *Aage Johnsen* fra de landbrugsfaglige foreninger. Som 40 årig blev han i 1916 formand for Tørring og Omegns Landboforening. Her virkede han dog kun i 3 år. Han var nemlig også medlem af den langt større Vejle Amts Landboforening, og her valgtes han til formand i 1921. Gennem 18 år var gårdejer *Aage Johnsen* denne forenings formand og fik her lejlighed til at øve en stor indsats. Han havde en egen evne til at omgås andre mennesker, ikke blot standsfæller, men også alle andre. Der opstod derfor et stærkt tillidsforhold til alle sider, bl. a. fordi han var ens over for høj og lav.

I de vanskelige år i trediverne, hvor der i landbrugskredse var stor uenighed om veje, mål og midler til større selvhævdelse, fik gårdejer *Aage Johnsen* stor betydning. Han var den rolige og saglige i forhandling og lagde altid stærk vægt på det menneskelige i de foreliggende spørgsmål. Han havde sine idealer og sine meninger — også sine meningers mod. Han handlede aldrig ud fra et øjeblikkens stemning, men havde en linie at følge, og den lod han sig ikke rokke fra, selv om han var en forhandlingens mand. Der var ingen, der tvivlede om gårdejer *Aage Johnsen*'s saglige og redelige indstilling, som var dikteret af nøgtern vurdering med udspring i et ægte bonde-

sind og med en klar linie fremover. Derfor vandt han den store tillid i det lange løb.

Fra Vejle Amts Landboforening kom *Aage Johnsen* i bestyrelsen for Foreningen af jydsk Landboforeninger, hvor han i 13 år sad som foreningens 2. næstformand. Herfra kom han endvidere ind i De samv. danske Landboforeningers og Landbrugsrådets ledelse.

Gennem en lang årrække, fra 1922 til 1952, var gårdejer *Aage Johnsen* medlem af Landhusholdningsselskabets bestyrelsesråd, i årene 1922—35 som landboforeningsvalgt medlem, og fra 1931 som medlem af selskabets belønningsudvalg. Gårdejer *Aage Johnsen* kom hermed ind i et arbejde, der interesserede ham meget. Med den retfærdighedssans og nøgterne indstilling, han besad, lagde han et stort arbejde i at få udvalgt de mest fremragende blandt de landmænd og hedeopdyrkere, der gennem et langt livs enestående indsats under vanskelige vilkår havde præsteret en gerning, der kunne tjene som følgeværdigt eksempel for andre.

Han var i sit es, når han var ude til besigtigelse og ligeså ved det efterfølgende studium af alt, hvad der kunne tale for tildeling af den sjældne udmærkelse, men ingen kunne være i tvivl om, at det betegnede et højdepunkt, når gårdejer *Aage Johnsen* ved den efterfølgende festlige lejlighed tildelte belønningen: Et af selskabets sølvbægre med tilhørende diplom. Han havde som få forstand på at vurdere den indsats, der var gjort, og kunne også i rammende ord ved en sådan lejlighed udtrykke den anerkendelse, der lå i tildelingen, på en sådan måde, at andre kunne få lyst til at gøre en tilsvarende gerning, og det er jo egentlig formålet med denne hædersbelønning.

Gårdejer *Aage Johnsen* har inden for de områder, hvor hans arbejdskraft blev taget i brug, efterladt et savn. Han var en personlighed, der blev set op til. Han fik lykke til at øve en gerning, både hjemme og ude, der vil blive stående gennem lange tider. Dansk landbrug står i stor gæld til gårdejer *Aage Johnsen* og vil i taknemmelighed bevare mindet om ham.

C. A. K.
